

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 18.09.1970, sp. zn. Co 316/70, ECLI:CZ:NS:1970:CO.316.1970.1

Číslo: 31/1971

Právní věta: Pracovník odboru sociálního zabezpečení krajského národního výboru, který v řízení o přezkoumání rozhodnutí ve věcech důchodového zabezpečení jedná před soudem za Úřad důchodového zabezpečení, není zástupcem účastníka řízení ve smyslu ustanovení § 49 odst. 1 o. s. ř. Usnesení soudu, vydané v tomto řízení, je proto třeba doručit Úřadu důchodového zabezpečení.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 18.09.1970

Spisová značka: Co 316/70

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Doručování soudem, Národní výbory, Přezkum správních rozhodnutí, Řízení před soudem, Rozhodnutí soudu, Sociální zabezpečení, Účastníci řízení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 21

§ 24

§ 28

§ 45

§ 48

§ 49 101/1964 Sb. § 6 108/1964 Sb. § 10 2/1969 Sb. § 5

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 31/1971 sb. rozh.

Pracovník odboru sociálního zabezpečení krajského národního výboru, který v řízení o přezkoumání rozhodnutí ve věcech důchodového zabezpečení jedná před soudem za Úřad důchodového zabezpečení, není zástupcem účastníka řízení ve smyslu ustanovení § 49 odst. 1 o. s. ř.

Usnesení soudu, vydané v tomto řízení, je proto třeba doručit Úřadu důchodového zabezpečení.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČSR z 18. 9. 1970, [Co 316/70](#))

Rozhodnutím Úřadu důchodového zabezpečení byl navrhovateli přiznán od 1. 1. 1970 poměrný starobní důchod.

Krajský soud v Českých Budějovicích přezkoumávané rozhodnutí zrušil a započtl navrhovateli ještě další dobu zaměstnání podle ustanovení § 6 odst. 2 zákona č. 101/1964 Sb.

Odpůrce v odvolání proti tomuto usnesení namítal nesprávnost tohoto započtení další doby zaměstnání. Navrhovatel v odvolací výpovědi uváděl, že odvolání odpůrce bylo podáno opožděně.

Nejvyšší soud ČSR potvrdil usnesení krajského soudu a v odůvodnění svého rozhodnutí se zabýval i tím, zda odvolání odpůrce bylo podáno včas.

Z odůvodnění:

Odvoláním napadené usnesení krajského soudu bylo doručeno dne 3. 7. 1970, nikoliv však Úřadu důchodového zabezpečení v Praze, nýbrž Jihočeskému krajskému národnímu výboru - odboru sociálního zabezpečení v Českých Budějovicích (k rukám dr. H.).

Odbor sociálního zabezpečení krajského národního výboru již nyní nezastupuje Úřad důchodového zabezpečení ve sporech projednávaných soudem proti jeho rozhodnutím, jak tomu bylo podle původního znění ustanovení § 20 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 108/1964 Sb. Ustanovení § 10 vyhlášky č. 108/1964 Sb. (ve znění vyhlášky č. 78/1968 Sb.) stanoví s účinností od 24. 7. 1968 toliko, že za příslušnou Správu důchodů (nyní Úřad důchodového zabezpečení, srovn. § 5 odst. 3 zákona č. 2/1969 Sb.) jedná před soudem v řízení o přezkoumávání rozhodnutí ve věcech důchodového zabezpečení pověřený pracovník odboru sociálního zabezpečení krajského národního výboru.

Protože v daném případě soud prvního stupně věc projednával již za účinnosti vyhlášky č. 48/1968 Sb., pak tedy pověřený pracovník odboru sociálního zabezpečení krajského národního výboru za Úřad důchodového zabezpečení před soudem pouze jednal (srov. § 21 o. s. ř.), avšak nezastupoval jej. Zástupci účastníka řízení by musila být udělena plná moc podle ustanovení § 24 a § 28 o. s. ř., což se v projednávané věci nestalo.

V takovém případě bylo proto třeba podle ustanovení § 48 odst. 1, věta první, o. s. ř. doručit usnesení soudu pracovníkům oprávněným přijímat písemnosti za odpůrce, jimiž tu byli pracovníci podatelny Úřadu důchodového zabezpečení v Praze a nikoliv pracovník Jihočeského krajského národního výboru v Českých Budějovicích.

Protože tedy odvoláním napadené usnesení nebylo odpůrci řádně doručeno podle ustanovení § 45 a násl. o. s. ř., nelze odvolání odpůrce proti usnesení soudu prvního stupně, podané na poště dne 29. 7. 1970, považovat za opožděné.

Poněvadž také rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci shledal Nejvyšší soud ČSR správným, potvrdil odvoláním napadené usnesení.